

A studio Rubín

Sweet Home Mala Strana

text: Magdaléna Rejžková a Olívia Fantúrová

režie: Olívia Fantúrová

dramaturgie: Dagmar Fričová

výprava: Jana Hauskrechtová

hudba: Hana Foss

video, masky: Marek Brožek

hrají: Alena Štréblová, Eliška Vocelová, Petr Jeništa

premiéra: 10. prosince 2021 v A studiu Rubín

AUTORKY INSCENACE DĚKUJÍ
BARĚ ŠABACHOVĚ, TEREZE HLAVÍNOVĚ,
VERONICE DRGONĚ, VOJTOVI VOTÝPKOVI
A JAKUBOVI LACHMANNOVI ZA
FOTOGRAFIE

A VŠEM, KTERÍ
S NÁMI SDÍLELI SVŮJ
MALOSTRANSKÝ PŘÍBĚH.

**To byste mohli
udělat takovej
sociální experiment,
jestli ta komunita
funguje, že řeknete,
co každěj o někom
jiným říkal, a nejlíp
vytrháte věty
z kontextu!**

Jak se dělá polodokumentární divadlo? Hra Sweet Home Malá Strana vzešla z třicítiky setkání a rozhovorů se současnými i bývalými Malostráňáky. Na začátku byla Facebooková výzva, kontakty přes známé a první procházky čtvrtí. Pak už stačilo potkat jednoho Malostráňáka a získaly jsme kontakty na pět dalších. Že by Malá Strana byla opravdu vesnice, jak často zaznělo v rozhovorech? Respondenty jsme se snažily vybírat tak, abychom obsáhly co nejrozmanitější pohledy na čtvrt' – od rodičů po děti, od starousedlíků po novousedlíky, přes majitele hospod po jejich návštěvníky. Na základě nasbíraného materiálu jsme pak vymyslely fiktivní příběh s fiktivními postavami, které vám ale možná v leččems budou povědomé... Děkujeme všem, kteří se s námi podělili o svoje neuvěřitelné a jedinečné malostranské zážitky a přispěli tak ke vzniku hry, která doufejme nepotvrdí slova jedné naší respondentky: To byste mohli udělat takovej sociální experiment, jestli ta komunita funguje, že řeknete, co každéj o někom jiným řekl, a nejlíp vytrháte věty z kontextu!

• **Magdaléna Rejzková**

sezona 54

Závislosti

2021/2022

www.astudiorubin.cz
Malostranské nám. 9, Praha 1

grafické zpracování programu: Alexandra Šliková, Karolína Matušková

fotografie: Lenka Glisníková

produkce: Barbora Kunstovná, Johana Kolomazníková

propagace: Pavla Umlaufová

technika: David Oupor, Matěj Kubíček

Státní fond kultury ČR

MINISTERSTVO
KULTURY

**Náš
REGION**

Srdcová procházka Malou Stranou aneb Nejdelší cesta do Rubínu

1 Vojanovy sady

Největší kouzlo Malý Strany jsou Vojanovy sady. To tě vůbec nenapadne, když jdeš kolem, že tam něco takového může být. Jako všichni říkají Vrtbovská zahrada, Ledeburská zahrada... ale ne, prostě Vojanovy sady, v květnu magnólie, du se posrat, paráda.

- Nejmenovaný herec

2 Míšeňská

Díky týhle šílený pandemii jsem zažil, že jsme stáli v Míšeňské, pili pivo, a najednou někdo vytáhl fotbalové míč. Umístili jsme mikiny a začali jsme hrát fotbal vedle Karlova Mostu, to jsem za třicet let života tady nezažil. Ty ulice se vrátili lidem, stal se z nich herní prostor.

- Nejmenovaný režisér

3 Mostecká

Nechci teď znít jako sentimentální babka... ale tam, kde je dneska McDonald, bejval mléčnej bar, kde měly nejlepší jahody se šlehačkou a indiánka a tyhle ty prasárny, můj bratr tam byl posedlej puncákem. Niž byla drogerie, parfumerie, tam je teď příšerná ruská galerie. A donedávna ve Vítězný byla taková cukrárníčka, kde byl věkový průměr osazenstva tak sto a měli tam ty dortíčky a tyhlety metrodezerty a umakartovej stůl, teď jsou tam nějaký outletový krusky. To bylo nádherný, člověk tam vešel a měl pocit, že cestuje v čase a všechno je v pořádku.

- Nejmenovaná starousedlice

4 Malostranské trhy

Po karanténě najednou bylo léto a lidi byli šťastní, že venku je místo, kde se všichni můžou potkávat, od kategorie 0 do 99. Takže tam byla euforie po izolaci, léto, prázdniny a místní dodavatelé, kteří, aby to mělo ten malostranský drive, tak přitáhli svoje lidi, takže se tam sešla celá Malá Strana. Třeba i lidi z ambasád, šli na oběd a najednou: jéé, co to tady je, to je hezký!

- Nejmenovaná zakladatelka Malostranských trhů

5 Dům u Tří růží

Otec mi vyprávěl, že jak tu byla konírna, tak tu jsou duchové koní. Několikrát se mu stalo, že mu shazovali konzole na záclony. Občas měl i pocit, že slyší zaržání. A když se rekonsturovala půda a střecha, tak se tam našly mumifikovaný kočky, protože kočky prý vědí, kdy umřou, tak si hledají odlehlý místo. Našli tam dvě kočky, který si tam přišly umřít. Jak to tam bylo suchý, tak byly úplně vysušený. A jak byly schovány mezi střechou a krovem, tak měly ty tělčka vysušený úplně do trojúhelníku.

- Nejmenovaný podnájemník konírny

6 Propadliště do pekla před MZV

Ve sklepech je občas vidět skála, taková šedočerná drobná. S tím souvisí starý pověsti pražský. Že když kněžna Drahomíra jela do Cernínského paláce, aby ohromila lidi, tak si nechala udělat chlebový boty, a když vcházela do paláce, tak jí nějaký pán vzal za ruku a odnesl do pekla. Tady je propadliště do pekla. Těsně před Ministerstvem zahraničí. Jednou večer jsem byl ve sklepech, když jde ženská s loďičkama, tak to rezonuje až dolů, jak je to skála, není tam hlina, která by to tlumila. To je taky zdůvodnění strašidelných historek.

- Nejmenovaný milovník historie a prodejce CD

7 Boromejky

Boromejky jsou výborný. Jednou jsem byla šíleně přetížená a provrtala jsem si ruku, tak jsem tam šla takhle ve tři ráno s tím vrtákem do té nemocnice a tam mi jedna paní doktorka, sestra rádová, napsala do lékařský zprávy: Mladá dáma přišla ve tři hodiny ráno s vrtákem v ruce, závorka střízlivá. Se mi líbilo, že mi nevzala ten kredit. Dělají tam i med a mají krásnou hrůškovou zahradu.

- Nejmenovaná šperkařka

8 Petřín

Příroda je tu opečovávaná člověkem, ale dobře. A vůbec je to dost unikátní přírodní. Ten medvědí česnek je super. Fakt tady roste dost věcí, co jinde nerostou, tisy, ptactvo je tady krásný, poštolky, přemnožují se straky a sojky, což dělá hroznej bordel, člověk je obklopený agresí. Máš tady různý fevy, oni se zobou navzájem. Ted na podzim jsem tu myslim viděl sýčka. Zajíců je tu hrozně moc. Veverky. Mandlovníky. Ty krásně kvetou, ale strašně špatně se loupaj a jsou nechutné hořky. Na podzim se přemnožily žampiony, ty, který jsou trochu jedovatý. Žluvy tu jsou, byl jsem vychovávaný, že jsou hrozně vzácný. Hadý jsem tu neviděl. A ježci samozřejmě.

- Nejmenovaný animátor

9 KC Kampa

Některí lidi vnímali to slovo komunitní centrum, že je to pro nějaký fetáky nebo bezdomovce. Navíc před tím to tady bylo hodně schovaný, lidi to nemohli najít. Na všechno je zapotřebí čas. Když ty věci přirozeně a sítují se samy, tak je to lepší a kvalitnější, než když člověk někde tlačí reklamu. I v rámci toho, že člověk tvoří komunitu, tak mi dává větší smysl, když si to najdou sami. Máme tady kompostér, komunitní záhonky a zahradu. A taky sousedskou saunu. Tady na Malý Straně nikde není sauna, bejvala v Týršáku u bazénu, to byl můj sen.

- Nejmenovaná zakladatelka komunitního centra

10 A studio Rubín

Po schodech do sklepa – v rohu hromada uhlí – Vašínska recituje a Stivín hraje na flétnu – venku zuří komouši, ale tady je svoboda – dostatek alkoholu a dobrých myšlenek – pak přijdou esemáci a z Orfea udělaj Rubín – a po schodech dolů do sklepa – venku pořád zuřej komouši – hospody brzo zavírají – ale tady je otevřeno – vodka je namražená a rozleje se po barpuštu – zapaluje se – hoří – tak to zažiješ jen v Rubínu – a vedle v sále se hraje fakt dobrý divadlo – to je ta doba kdy telefony maj takový velký kolečko kterým se vytáče čísla – a Alena Štréblová je divoká a nebezpečná – a pak A studio – po schodech dolů do sklepa – venku zuří kapitalizmus ale tady je svoboda – dostatek alkoholu – vodka se už nezapaluje – dobrý myšlenky – a fakt dobrý divadlo. Malá Strana se za posledních padesát let dost změnila ale to co je v pořádku a trvá – je – PO SCHODECH DOLŮ DO SKLEPA.

- Nejmenovaný Ondřej Pavelka

Witava

Ty koloběžky... vzdycky si říkám, že si jednou dám tu práci a odtáhnou to k tomu mostu, abysme to házeli do řeky, a pak mi je to zase blby vůči rybám, je to trochu prasárna, já jsem ekolog, ale už nevím kam to mám házet!

- Nejmenovaná šperkařka

* Tour de bar

Jsou dvě verze, buď plánovaná, nebo neplánovaná. Plánovaná bejvá s mým tátou, kterej mě naučil chodit Nerudovkou odšora dolů, od Černého vola až po Bílou Kuželku a to lemuje U Černého vola, U dvou slunců, U kocoura, U hrocha. Potom je neplánovaná a to se chodí z mého bytu nahoru. Musí se předtím pařit, aby to člověka vytáhlo. A když má člověk v sobě takovejch 12 kousků, tak si může odpočinout v křoví na Loretánským náměstí na sluníčku, nejlépe přes den, když tam nechoděj moc policajti. Pije se pivo. Panáky se pijou až na konci, nebo až u mě doma.

- Nejmenovaný podnájemník

Letná – já třeba nechápu, kdo by chtěl žít na Letný. Já mam pocit, že tam bych nemohla jen tak v tepláčkách. Na tý Letný všechny znáš, musíš furt dobře vypadat, je to taková póza. Ta Malá Strana není vůbec trendy. Ukázat se na Malý Straně není cool, a to je na tom to skvělý.

- Nejmenovaná novousedlice

Jít do centra – ono je tady ještě takovej syndrom Malostráňka: jet za řeku, no to je teda...(vzdych)!

- Nejmenovaná novousedlice

VAŠI PÁNÍ, PROGRAM, KOUZLO SE RÁNO NEHRAJE, NEBO PROBHÁJÍ, DIVÁKEM, PRAZDINNÝ